

fæller/samlevende, der ikke modtager social pension, derfor et led i at ligestille disse grupper med pensionister, der er gift eller samlevende med en pensionist.

I § 49, stk. 1, nr. 10, foreslås de fradragsbeløb, der gælder for henholdsvis enlige og gifte/samlevende. Fradragsbeløbet for enlige foreslås at udgøre 52.000 kr. årligt og 82.600 kr. årligt for gifte/samlevende. Hvis pensionistens og en eventuel ægtefælles/samlevers samlede indtægtsgrundlag overstiger de respektive fradragsbeløb, vil førtidspensionen blive reduceret.

Da ægtefælles/samleverens indtægt medregnes i det indtægtsgrundlag, der lægges til grund for pensionsberegningen, vil sådan indtægt i princippet helt kunne bortregulere førtidspensionen. Derfor foreslås det i § 49, stk. 1, nr. 11, at førtidspension højst kan nedsættes med 25.980 kr. årligt på grund af ægtefælles eller samleverens indtægter. Pensionistens egne indtægter vil kunne nedsætte pensionen yderligere.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til nr. 15, for så vidt angår selve beregningen af førtidspension.

I § 49, stk. 1, nr. 12-13, foreslås det, at minimumsbeløbet for udbetaling af folke- og førtidspension svarer til 1/40 af henholdsvis folkepensionens grundbeløb og førtidspensionsydelsen.

For så vidt angår forslaget til § 49, stk. 1, nr. 15, om satsen for bidrag til den supplerende pensionsordning, henvises der til bemærkningerne til nr. 22.

Bestemmelsen i § 49, stk. 2, 2. pkt., er sprogligt fornyet. Det fremgår af § 49, stk. 2, 1. pkt., at gifte og samlevende, der ophæver samlivet, betragtes som enlige. Efter 2. pkt. præciseres den almindelige definition på samlevende, dvs. to personer, der lever sammen uden at være gift eller registreret, selv om muligheden foreligger, ikke betragtes som enlige. Dette gælder også for personer, der er gift eller registreret med en anden end samleveren. Samlivet i sig selv skal give sig udslag i fx fælles bolig, fælles husholdning, fælles økonomi, fælles børn osv.

Endelig foretages der en række konsekvensændringer i § 49, stk. 3-5, som ellers svarer til de gældende bestemmelser. Det skal dog bemærkes, at fradragsbeløbet efter § 49, stk. 1, nr. 9, der gælder for ægtefælle/samlever, som ikke modtager social pension, afrundes til nærmeste kronebeløb, der er deleligt med 12. Derved adskiller fradragsbeløbet sig afrundingsmæssigt fra de andre fradragsbeløb, der afrundes til nærmeste kronebeløb, der er deleligt med 100. Årsagen er, at dette fradragsbeløb skal svare til pensionsatsen, som afrundes til nærmeste beløb, der kan deles med 12.

Til nr. 34-35

Der er tale om en konsekvensændring.

Til nr. 36

Ændringen er redaktionel.

Til nr. 37

Det foreslås, at § 59 ophæves. Bestemmelsens opregning af visse afgørelseskompetencer er en reminiscens fra den tidligere retstilstand, hvor kompetencen til at træffe afgørelse i visse sager tilkom revaliderings- og pensionsnævnet. Revaliderings- og pensionsnævnets kompetenceområde var af systematiske grunde samlet i én bestemmelse.

Da kompetencen til at træffe afgørelse efter pensionslovens regler nu i alle tilfælde tilkommer opholdskommunen, forekommer den gældende opregning af kompetenceregler i lovens kapitel om administration m.v. ikke hensigtsmæssig.

De af de opregnede kompetencer, som foreslås videreført, og som ikke naturligt kan indfortolkes i de materielle bestemmelser, er indskrevet i de relevante bestemmelser eller indsat som nye bestemmelser. Der henvises herved til forslaget til pensionslovens §§ 18 og 20 under forslagets § 1, nr. 5, nr. 26 og nr. 27.

For så vidt angår bestemmelsen om, at kommunalbestyrelsen afgiver vejledende udtalelser til Helbredsbedømmelsesnævnet i tjenestemandssager, har Personalestyrelsen oplyst, at bestemmelsen ikke længere har indholdsmæssig betydning, og at den derfor kan udelades.

Til nr. 38

Forslaget viderefører den gældende retstilstand, hvorefter reglen om, at en sag først kan behandles som førtidspensionssag, når det er dokumenteret at arbejdsevnen ikke kan forbedres ved aktiverings-, revaliderings- og behandlingsmæssige foranstaltninger m.v., ikke finder anvendelse for personer med fast bopæl i udlandet. Baggrunden herfor er, at disse foranstaltninger foretages i personens bopælsland i overensstemmelse med dette lands lovgivning. Endvidere fremgår det af de Fællesskabsretlige regler og de relevante overenskomster med andre stater, at tidspunktet for indgivelse af ansøgning om pension i bopælslandet også skal anses som tidspunkt for indgivelse af ansøgning om dansk pension.

Forslaget viderefører tillige reglen om, at 3 måneders fristen for sagens afgørelse ikke finder anvendelse for personer med fast bopæl i udlandet. Sagsbehandlingen i disse sager er mere kompliceret og tidskrævende som følge af procedurekrav og oversættelse af akterne til dansk.

De opstillede krav til de redegørelser m.v., der skal foreligge forud for en afgørelse om førtidspension, har nøje sammenhæng med mulighederne for at yde